

**Uchwała Komisji habilitacyjnej
z dnia 2 sierpnia 2023 r.
powołanej przez Radę Naukową Dyscypliny nauki o Ziemi i środowisku
Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu
w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych
w dyscyplinie nauki o Ziemi i środowisku
wszczętym na wniosek dr Katarzyny Szygi-Pluty**

§ 1

Komisja habilitacyjna, powołana przez Radę Naukową Dyscypliny nauki o Ziemi i środowisku Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu uchwałą nr 47-2022/2023 z dnia 25 kwietnia 2023 roku, działając na podstawie art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2022 r. poz. 574 z późn. zm.), po zapoznaniu się z recenzjami i dokumentacją wniosku, stwierdza, że aktywność naukowa oraz osiągnięcia naukowe stanowią istotny wkład w rozwój dyscypliny naukowej nauk o Ziemi i środowisku i wyraża pozytywną opinię w sprawie nadania dr Katarzynie Szydze-Plucie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki o Ziemi i środowisku, uznając spełnienie przesłanek warunkujących nadanie stopnia doktora habilitowanego, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt 1-3 wskazanej ustawy.

UZASADNIENIE

Przedmiotem oceny stanowiącej podstawę do sformułowania opinii komisji habilitacyjnej w sprawie wniosku dr Katarzyny Szygi-Pluty o nadanie stopnia doktora habilitowanego były: (i) ocena osiągnięcia naukowego, (ii) ocena pozostałego dorobku naukowego oraz (iii) ocena aktywności naukowo-badawczej. Komisja habilitacyjna zapoznała się z materiałami dotyczącymi postępowania habilitacyjnego w sprawie dr Katarzyny Szygi-Pluty autoreferatem, wykazem prac naukowych opublikowanych przez habilitantkę, recenzjami przygotowanymi przez recenzentów powołanych w postępowaniu habilitacyjnym (dr. hab. Marka Kejnę, prof. UMK, dr. hab. Mariusza Szymanowskiego, prof. UW, prof. dr hab. Joannę Wibig, dr hab. Agnieszkę Wypych,

prof. UJ) i zgodnie stwierdziła, że dokumentacja wniosku nie budzi zastrzeżeń pod względem formalnym. Zgodnie z obowiązującymi przepisami, żaden z recenzentów nie wyraził w swojej recenzji chęci przeprowadzenia rozmowy z Habilitantką uznając, że nie jest ona konieczna.

Sylwetka naukowa habilitantki

Pani dr Katarzyna Szyga-Pluta ukończyła studia geograficzne w 1990 r. uzyskując tytuł magistra geografii ze specjalności hydrologia, meteorologia i klimatologia na Wydziale Nauk Geograficznych i Geologicznych Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Pracę dyplomową pt. „Charakterystyka bilansu radiacyjnego i jego składowych wybranych ekosystemów Mierzei Łebskiej” napisała pod kierunkiem profesora dr hab. Alojzego Wosia. Po studiach początkowo (lata 1989-1992) pracowała w Pracowni Kartograficznej Biblioteki Uniwersyteckiej UAM w Poznaniu, a od 1993 r. została zatrudniona na stanowisku asystentki w Zakładzie Klimatologii, Wydziału Nauk Geograficznych i Geologicznych UAM. W 2002 r. uzyskała stopień doktora Nauk o Ziemi w zakresie geografii na macierzystym Wydziale na podstawie rozprawy pt. „Częstość występowania rodzajów chmur w Polsce Północno-Zachodniej” napisanej pod kierunkiem prof. dr hab. Alojzego Wosia. W tym samym roku awansowała na stanowisko adiunkta. W trakcie pracy dwukrotnie korzystała z urlopu macierzyńskiego i wychowawczego.

Zainteresowania badawcze

Zainteresowania badawcze dr Katarzyny Szygi-Pluty były początkowo związane tematyką realizowaną przez Jej promotora, prof. dr. hab. Alojzego Wosia, wybitnego klimatologa. Jej praca magisterska dotyczyła składowych bilansu radiacyjnego, na podstawie badań przeprowadzonych na Mierzei Łebskiej. Jednak Jej dalsze badania skoncentrowały się na zagadnieniach nefologicznych, a zwłaszcza rzadko podejmowanego tematu dotyczącego występowania poszczególnych rodzajów chmur w Polsce w przebiegu rocznym i dobowym. Na tej podstawie powstała Jej rozprawa doktorska. Opublikowana w 2002 r., monografia ta została nagrodzona przez Rektora UAM. Naturalną konsekwencją tych badań były artykuły wykonane w zespole, dotyczące wpływu rodzaju ośrodków barycznych i typów cyrkulacji atmosferycznej na zachmurzenie, nie tylko w Polsce, ale i w Europie. Równolegle dr K. Szyga-Pluta kontynuowała badania topoklimatyczne w parkach narodowych: Słowińskim,

Wolińskim, Wielkopolskim i Borów Tucholskich oraz badania bioklimatyczne tych terenów. Między innymi badała klimat odczuwalny dla potrzeb uprawiania turystyki i rekreacji. W badaniach zastosowała uniwersalny wskaźnik biometeorologiczny UTCI dla wybrzeża Bałtyku. Jej udział w wyprawie polarnej na Spitsbergen zaowocował pracami o zmianach temperatury powietrza w tym regionie, który charakteryzuje się gwałtownym ociepleniem. Ponadto uczestniczyła w pracach zespołu analizującego uwarunkowania atmosferyczne powstawania burz i intensywności wyładowań atmosferycznych. Tematyka badań dr K. Szygi-Pluty jest więc zróżnicowana, co świadczy o umiejętności podejmowania nowych problemów badawczych, często we współpracy z innymi naukowcami.

Dorobek naukowy

Habilitantka jest autorką lub współautorką łącznie 68 recenzowanych prac, z których ponad 90% opublikowano po uzyskaniu przez dr Katarzynę Szygę-Plutę stopnia doktora. Spośród 18 artykułów, które ukazały się w czasopismach znajdujących się w bazie JCR, 5 stanowi przedłożone do oceny osiągnięcie naukowe. Prace Habilitantki są przywoływane przez autorów krajowych i zagranicznych. Łączna liczba cytacji w zależności od bazy waha się od 130 (Web of Science) do 292 (Google Scholar) -Index Hirscha odpowiednio od 7 do 10.

Ocena osiągnięcia naukowego

Przedłożone do oceny osiągnięcie naukowe to cykl artykułów zatytułowany: **„Zmiany terminów występowania oraz cech termicznych i pluwialnych okresu wegetacyjnego w Polsce na tle zmian klimatycznych w środkowej Europie”**, składający się z 5 publikacji:

1. Szyga-Pluta K., Tomczyk A.M., Bednorz E., Piotrowicz K., 2022, Assessment climate variations in the growing period in Central Europe since the end of eighteenth century Theoretical and Applied Climatology 149,1785-1800. MEiN 70 pkt., IF 3,518. Udział 70%.
2. Szyga-Pluta K., 2022, Assessment of Changing Agroclimatic Conditions in Poland Based on Selected Indicators. Atmosphere 13(8),1232. MEiN 70 pkt., IF 3,110. Udział 100%
3. Tomczyk A.M., Szyga-Pluta K., 2019, Variability of thermal and precipitation conditions in the growing season in Poland in the years 1966-2015. Theoretical

and Applied Climatology 135(3- 4),1517-1530. MNiSW 70 pkt., IF 3,518. Udział 50%.

4. Szyga-Pluta K., Tomczyk A.M., 2019 – Anomalies in the length of the growing season in Poland in the period 1966–2015. *Időjárás* 123(3), 391-408. MNiSW 40 pkt. Udział 70 %.
5. Tomczyk A.M, Szyga-Pluta K., Bednorz E., 2019, The effect of macro-scale circulation types on the length of the growing season in Poland. *Meteorology and Atmospheric Physics* 131(5), 1315- 1325. MNiSW 70 pkt., IF 2,511. Udział 40%.

Wszystkie prace wchodzące w skład osiągnięcia naukowego zostały opublikowane w czasopismach o zasięgu międzynarodowym, indeksowanych w bazie Web of Science. Jak zauważa dr hab. Marek Kejna, prof. UMK nie są to czasopisma z grupy najwyżej notowanych z zakresu nauk o atmosferze (Q1 WoS), niemniej jednak dla meteorologii i klimatologii są jednymi z ważniejszych. Przedstawione do oceny osiągnięcie naukowe składa się publikacji autorskiej oraz artykułów współautorskich, przy czym Habilitantka jest w nich pierwszym autorem lub jej udział w powstaniu publikacji jest znaczący (40-50% wg oświadczeń współautorów), obejmujący współpracowanie koncepcji, interpretację i dyskusję wyników, czy też częściowe przygotowanie tekstu publikacji i udział w przygotowaniu publikacji po recenzjach. Dr hab. Mariusz Szymanowski, prof. UW r zwraca uwagę, że publikacje wchodzące w zakres osiągnięcia naukowego opublikowane zostały relatywnie niedawno i z tego względu nie posiadają wysokich wartości cytowań. Wyjątkiem jest artykuł trzeci, który według Web of Science był cytowany 35 razy. Łącznie prace z osiągnięcia były cytowane 47 razy (wg WoS na dzień 6.06.2023 r.).

Przedstawiony cykl publikacji dotyczy problematyki zmienności czasu trwania i warunków termicznych i opadowych okresu wegetacyjnego w Polsce w kontekście zmieniających się warunków klimatycznych w Europie Środkowej. Dr hab. Agnieszka Wypych, prof. UJ uważa, że podjęte przed Panią dr Katarzyną Szygę-Plutę badania mają istotne znaczenie dla rozwoju nauk o Ziemi i środowisku, z uwagi na fakt, że długość okresu wegetacyjnego oraz charakteryzujące go zasoby ciepła i wilgoci są kluczowe dla doboru i warunków rozwoju roślin, w tym roślin uprawnych, a przez to determinują racjonalizację gospodarki żywnościowej.

Celem postawionym przez Habilitantkę i realizowanym konsekwentnie w kolejnych publikacjach była kompleksowa charakterystyka okresu wegetacyjnego w Polsce

w trzech aspektach: 1) zróżnicowania przestrzennego jego cech na obszarze Polski, w tym czasu trwania i ściśle z tym związanych dat jego początku i końca oraz jego cech termicznych, określonych na podstawie wybranych wskaźników agroklimatycznych i opadowych, 2) zróżnicowania czasowego, w szczególności trendu zmian wyróżnionych cech wynikających ze zmieniających się warunków klimatycznych, w tym także częstości występowania anomalnych okresów wegetacyjnych (wg przyjętej klasyfikacji), 3) wpływu cyrkulacji atmosferycznej w ujęciu makroskalowym na długość trwania okresu wegetacyjnego w Polsce.

Według dr. hab. Mariusza Szymanowskiego, prof. UWr artykuły osiągnięcia komponują się w cykl, a jego cechami są: 1) spójność tematyczna (kompleksowa charakterystyka sezonu wegetacyjnego), w tym zakresie nieco od tego ujęcia odbiega artykuł drugi, co zdaniem recenzenta powinno zostać skomentowane bardziej w autoreferacie; 2) spójność metodyczna odnośnie wyznaczania początku i końca okresu wegetacyjnego (za wyjątkiem wspomnianego artykułu drugiego w osiągnięciu habilitacyjnym; spójność metodyczna w zakresie stosowanych metod statystycznych; 4) spójność obszaru badań - badania dotyczą obszaru Polski, z wyłączeniem obszarów położonych powyżej 400 m n.p.m., ale są dyskutowane w szerszym środkowoeuropejskim kontekście.

Dwoje recenzentów, dr hab. Agnieszka Wypych, prof. UJ oraz dr hab. Mariusz Szymanowski, prof. UWr sugerują nieco inne uszeregowanie prac w osiągnięciu habilitacyjnym. Jednak ich propozycje się różnią, a dr hab. M. Szymanowski, prof. UWr konkluduje, że sposób narracji w autoreferacie nie wymaga szeregowania prac w określonym porządku. Z kolei dr hab. Marek Kejna, prof. UMK stwierdza, że układ artykułów nie jest chronologiczny, ale logiczny pod względem badawczym.

Zdaniem dr hab. Agnieszki Wypych do najważniejszych osiągnięć Habilitantki w ocenianym cyklu publikacji należy: przeprowadzenie kompleksowej charakterystyki okresów wegetacyjnych w Polsce, wykazanie trendów zmian zdefiniowanych cech okresów wegetacyjnych w Polsce i w Europie Środkowej, wskazanie makroskalowych typów sytuacji synoptycznych determinujących czas trwania okresu wegetacyjnego.

Recenzenci stwierdzają, że pomimo generalnie wysokiego poziomu merytorycznego prace cyklu nie są całkowicie wolne od elementów krytycznych oraz dyskusyjnych. Jak zauważa dr hab. Mariusz Szymanowski, prof. UWr brakuje staranności we wzajemnym powoływaniu i zamieszczaniu podobnych lub tożsamyh treści w publikacjach cyklu 3-5, które były przyjęte do druku w krótkim przedziale

czasowym. Inne zastrzeżenie zgłasza wspomniany recenzent do elementów analizy przestrzennej w artykułach od 2-5, w których brakuje opisu metody interpolacji oraz do wnioskowania o cechach regionalnych na podstawie danych pochodzących tylko z 20-30 punktów. Tę samą uwagę, co do wykorzystania tylko 20 punktów obserwacyjnych w artykule drugim z osiągnięcia naukowego, w swojej recenzji podnosi prof. dr hab. Joanna Wibig. Recenzentka wskazuje również na nie zawsze jasne opisy metod statystycznych w artykule pierwszym lub nie do końca właściwe ich zastosowania (wydzielanie lat o różnych początkach okresu wegetacyjnego na podstawie odchyleń standardowych). Prof. dr hab. Joanna Wibig zwraca uwagę, że w artykułach nie zawsze omówiony jest w całości, kompleksowo dany problem (wskazuje np. na brak odniesienia się do przyczyn nietypowej cyrkulacji atmosferycznej w obszarze europejskim), ale jak sama konstatuje nie wszystko udaje się zamieścić w danym artykule. Dr hab. Agnieszka Wypych, prof. UJ zauważa również, że po lekturze artykułów stanowiących osiągnięcie naukowe pojawia się wiele nowych pytań i wątpliwości, które raczej stanowią wstęp do dyskusji naukowej w podjętym przez Habilitantkę temacie badań i nie umniejszają pozytywnej oceny osiągnięcia naukowego. Podobnie wypowiada się dr hab. Marek Kejna, prof. UMK, który w artykule 1. poddaje w wątpliwość wybór okresu referencyjnego 1961-1990, który był wyjątkowo chłodny, czy w artykule 2. – włączenie regionów o różnych warunkach klimatycznych do wydzielonych wcześniej regionów agroklimatycznych. W artykule 4. - zdaniem recenzenta brakuje zaznaczenia zasięgu przestrzennego istotnej statystycznie korelacji dla związku dat początku i końca okresu wegetacyjnego z typami cyrkulacji atmosferycznej w rejonie Europy. Jednak jak zaznacza są to uwagi dyskusyjne, które mogą stanowić postawę do dalszych poszukiwań badawczych. Konkludując ocenia przedstawione osiągnięcie naukowe jako kompleksową analizę zmian termicznych występujących w Polsce. Podkreśla, że daty początku i końca oraz czas trwania okresu wegetacyjnego są bardzo dobrymi wskaźnikami postępujących zmian klimatu.

Zdaniem dr. hab. Marka Kejny, prof. UMK dr Szyga-Pluta starannie zaplanowała cykl publikacji rozwiązujących w sposób kompleksowy podstawowe problemy badawcze związane z charakterystyką okresu wegetacyjnego w Polsce oraz jego uwarunkowań cyrkulacyjnych. Przed rozpoczęciem badań Habilitantka zgłębiła stan dotychczasowej wiedzy na temat metod wydzielenia okresu wegetacyjnego oraz wyników badań w tym zakresie nie tylko dla Polski, ale i krajów sąsiednich oraz z innych rejonów świata. Realizacja celu głównego oraz zadań cząstkowych wymagała

zgrupowania danych o warunkach termicznych w Polsce i dla wybranych stacji w Europie Środkowej. Zbadała rozkład przestrzenny dat początku, końca i czasu trwania okresu wegetacyjnego w Polsce na podstawie danych IMGW PIB. Jak wykazały Jej badania największe zmiany nastąpiły w ostatnich dekadach. Jest to efekt głównie wcześniejszego jego początku. Szczegółowe charakterystyki okresu wegetacyjnego wykazały, że wyraźnie wzrosła temperatura powietrza i liczba stopniodni. Rosnące zasoby termiczne wpływają na parametry agrotechniczne uprawy roślin. Nie zmieniły się zasadniczo zasoby wody, opady atmosferyczne wykazują znaczną zmienność z sezonu na sezon, przy braku istotnego trendu. Analiza czynników makrocyrkulacyjnych wykazała ich dominującą rolę w kształtowaniu warunków termicznych w Polsce, w tym także istotnego z przyczyn gospodarczych i środowiskowych, okresu wegetacyjnego.

Również w opinii dr. hab. M. Szymanowskiego, prof. UWr interesująca i aktualna tematyka, kompleksowość badań, spójność metodologiczna, rozważania przyczynowo-skutkowe oraz podejście czasowo-przestrzenne przełożyły się na rezultaty pozwalające na uznanie osiągnięcia badawczego za wnoszącego znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauki o Ziemi i środowisku. Pozytywne opinie na temat osiągnięcia naukowego wyrazili pozostali recenzenci i członkowie komisji habilitacyjnej: prof. dr hab. Zbigniew Ustrnul, dr hab. Dariusz Wrzesiński, prof. UAM oraz dr hab. I. Hildebrandt-Radke, prof. UAM.

Opinia o pozostałym dorobku naukowym i aktywności naukowo-badawczej

Dorobek publikacyjny dr Katarzyny Szygi-Pluty, obejmujący łącznie kilkadziesiąt artykułów i rozdziałów w monografiach. Są to zarówno prace autorskie (19 - z czego 3 to artykuły z bazy JCR), jak i współautorskie, co potwierdza jej umiejętność pracy w zespole. W publikacjach wieloautorskich udział Habilitantki (średnio ok. 30%) obejmował zarówno prace koncepcyjne, jak i analityczne oraz opracowania i ewentualne późniejsze korekty manuskryptu. Ponadto Habilitantka aktywnie, tj. prezentując wyniki swoich badań (w większości w formie posterów), uczestniczyła w 31 konferencjach naukowych, głównie krajowych, z których 26 odbyło się po uzyskaniu stopnia doktora.

Należy podkreślić, że dr Katarzyna Szyga-Pluta wyraźnie zwiększyła aktywność publikacyjną w czasopiśmie o znaczeniu międzynarodowym po roku 2015, co bez wątplenia wpływa na wzrost rozpoznawalności prowadzonych przez Habilitantkę

badań i ich znaczeniu w budowaniu wiedzy nt. systemu Ziemia-atmosfera. Świadczy o tym także liczba wykonanych recenzji artykułów naukowych (26) publikowanych w czasopismach zagranicznych (m.in. Theoretical and Applied Climatology, Remote Sensing, Atmosphere) oraz krajowych m.in. Przegląd Geofizyczny, Acta Geophysica, Prace Geograficzne).

W opinii dr. hab. M. Szymanowskiego, prof. UW i dr hab. Agnieszki Wypych, prof. UJ, najskromniej wśród aktywności badawczej wypada uczestnictwo w projektach naukowych. Do tej pory nie kierowała żadnym projektem naukowym, a w dokumentacji są wskazane dwa projekty, w których bierze udział jako wykonawca. Cenny jest zwłaszcza udział w projekcie międzynarodowym realizowanym pod kierownictwem światowej renomy bioklimatologa prof. A. Matzarakisa.

Badania naukowe dr K. Szyga-Pluta realizowała również poza macierzystą uczelnią i we współpracy z pracownikami innych jednostek naukowych. W czerwcu 2022 r. prowadziła badania w stacji polarnej UAM Petuniabukta na Spitsbergenie. Zrealizowała także miesięczny staż (styczeń-luty 2023) na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie oraz na Uniwersytecie Masaryka w Brnie. W dorobku Habilitantki znajduje się kilka prac powstałych we współpracy krajowej (m.in. Uniwersytet Jagielloński, Uniwersytet Gdański, Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu, Wody Polskie) oraz międzynarodowej (Uniwersytet Masaryka w Brnie).

W opinii recenzentów i pozostałych członków komisji dorobek naukowy i aktywność naukowo-badawcza Pani dr Katarzyny Szygi-Pluty wypełniają oczekiwania stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie nauki o Ziemi i środowisku. Jej dorobek naukowy wnosi istotny wkład w rozwój nauki w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych. Dr K. Szyga-Pluta jest naukowcem o szerokich zainteresowaniach badawczych i znaczących dokonaniach w dyscyplinie nauk o Ziemi i środowisku, posiadającym warsztat badawczy i rokującym na dalszy rozwój naukowy.

Opinia o pozostałych osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących naukę

Bardzo wysoko oceniają recenzenci kompetencje i osiągnięcia dydaktyczne Habilitantki, której macierzysta uczelnia powierza liczne zajęcia ze studentami, głównie z zakresu klimatologii i ochrony atmosfery, w wymiarze znacząco przekraczające pensum (średnio 370 godzin rocznie). Dr Katarzyna Szyga-Pluta nieustannie rozwija

swój warsztat dydaktyczny uczestnicząc w różnorodnych kursach, także z zakresu nowych technologii, np. e-learningu. Zdobyte umiejętności i wiedzę wykorzystuje praktycznie, także w formach popularyzacji nauki, na przykład w ramach Poznańskiego Festiwalu Nauki i Sztuki oraz w czasie Nocy Naukowców. Jest osobą zaangażowaną w działalność macierzystej uczelni i realizuje liczne zadania organizacyjne, za co siedmiokrotnie była nagrodzona przez Rektora Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu zespołową nagrodą III stopnia za działalność organizacyjną.

W podsumowaniach recenzenci stwierdzili jednogłośnie, że przedstawione osiągnięcie naukowe jest oryginalnym rozwiązaniem problemu naukowego, a uzyskane wyniki badań wpłynęły znacząco na rozwój dyscypliny nauk o Ziemi i środowisku. Zarówno osiągnięcie naukowe, jak i pozostały dorobek publikacyjny, organizacyjny oraz dydaktyczno-wychowawczy Habilitantki spełniają warunki określone w art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2022 r. poz. 574 z późn. zm.).

Posiedzenie komisji habilitacyjnej

Posiedzenie komisji habilitacyjnej odbyło się w dniu 2. sierpnia w trybie zdalnym na MS Teams. W posiedzeniu uczestniczyli wszyscy członkowie komisji. W trakcie posiedzenia Komisji Habilitacyjnej recenzenci podtrzymali opinie zawarte w recenzjach (Protokół w załączeniu). Ostatnim punktem posiedzenia było głosowanie w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr Katarzynie Szydze-Plucie, które odbyło się w sposób jawny.

Biorąc pod uwagę sporządzone w postępowaniu recenzje oraz opinie i stanowiska członków komisji, uwzględniając ocenę osiągnięcia naukowego kandydata oraz aktywność naukową, komisja habilitacyjna na posiedzeniu przeprowadzonym zdalnie w głosowaniu jawnym, w obecności 7 członków podjęła uchwałę zawierającą pozytywną opinię w sprawie nadania dr Katarzyny Szygi-Pluty stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki o Ziemi i środowisku. Uzyskano następujące wyniki głosowania: głosowało 7 osób, głosów za: 7, głosów przeciwnych: 0, głosów wstrzymujących się: 0.

§ 2

Na niniejszą uchwałę nie przysługuje zażalenie. Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

PODPISY:

Zbigniew Ustrnul
.....

Przewodniczący Komisji habilitacyjnej:

Prof. dr hab. Zbigniew Ustrnul

Iwona Hildebrandt-Radke
.....

Sekretarz Komisji habilitacyjnej:

Dr hab. Iwona Hildebrandt-Radke, prof. UAM